

ÎNCHEIERE

16 februarie 2017

mun. Chișinău

Judecătorul Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) Vitalii Ciurac, studiind cererea de asigurare a acțiunii înaintată de Asociația Drepturi de Autor și Conexe împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova înaintată în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Drepturi de Autor și Conexe împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova privind anularea actelor administrative,

a c o n s t a t a t :

La 09.02.2017 Asociația Drepturi de Autor și Conexe împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova privind anularea actelor administrative. În motivarea ei au indicat că, AsDAC este o organizație necomercială fondată la 31.05.1999 de către autori și interpreți în vederea gestionării pe principii colective a drepturilor sale patrimoniale de autor și conexe. În prezent AsDAC reprezintă cca 2 milioane de titulari de drepturi din RM și alte teritorii ale lumii, întrunind cca 3800 membri și având încheiate contracte de reprezentare reciprocă a intereselor cu cea 54 organizații similare de peste hotarele țării (România, Rusia, SUA, Italia, Japonia etc.) Aceste drepturi - drepturi exclusive patrimoniale de autor și conexe (de a permite și interzice valorificarea creațiilor lor), dreptul la remunerație și dreptul de a le exercita pe principii colective prin fondarea/aderare la/ unei organizații obștești - sunt prevăzute de Legea nr. 139 din 02.07.2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe. La fel, Legea nr. 139 din 02.07.2010 - la alin. (5) al art. 48 - prevede că, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova este autoritatea de stat de competență căreia este avizarea organizației astfel fondate ca să desfășoare activitate de gestiune colectivă. Prin decizia sa cu nr.3/1566 din 20.09.2013 (publicată în Monitorul Oficial cu nr.216-220(4534-4538) din 04.10.2013), AGEPI i-a recunoscut AsDAC dreptul de a gestiona toate drepturile specificate în Statutul său și contractele încheiate cu titularii de drepturi prin care ultimii i-au încredințat în gestiune drepturile lor. Însă, ulterior, AGEPI a emis decizia nr.14/3240 din 22.11.2016 privind abrogarea deciziei nr.3/1566 din 20.09.2013 în partea ce ține de avizarea AsDAC (publicată în Monitorul Oficial nr.405-414(5838-5847) din 25.11.2016) prin care i-a vătămât AsDAC și titularilor de drepturi reprezentați de aceasta drepturile sus-menționate recunoscute de Legea nr.139 din 02.07.2010, dar și a Legii nr. 837 din 17.05.1996 cu privire la asociațiile obștești și Constituția RM. Menționează reclamantul că în aliniatul trei al preambulului deciziei contestate, se menționează că la baza acesteia a stat așa-zisul act de control cu nr.10/2 din 17.11.2016 privind controlul general anual al activității Asociației Drepturi de Autor și Conexe în perioada 01.01.2014- 31.12.2015, document remis AsDAC prin scrisoarea AGEPI cu nr. 3213 din 18.11.2016. Conform alin. (5) al art.48 al Legii nr. 139 din 02.07.2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, dacă în urma controlului se constată că organizația de gestiune colectivă nu mai îndeplinește condițiile ori nu activează în conformitate cu prezenta lege și cu alte acte normative relevante, AGEPI atenționează organizația în privința neregulilor constatate, acordându-i un termen rezonabil pentru a aduce activitatea sa în concordanță cu legislația în vigoare. De asemenea, conform alin. (4) al art. 51 al Legii nr. 139/02.07.2010, organizația de gestiune colectivă este obligată să examineze actul de control și să informeze AGEPI. în termenele stabilite, despre măsurile întreprinse pentru anihilarea încălcărilor în cazul depistării lor, însă, respectivul document remis AsDAC la 18.11.2016 nu conține nici o mențiune la date

privind activitatea AsDAC desfășurată de aceasta în perioada ce urma să fie supusă controlului (01.01.2014-31.12.2015) deși, din anul 2014 și până în prezent, AsDAC a remis AGEPI atât documente prevăzute de art.51 al Legii nr.139 din 02.07.2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cum ar fi rapoarte anuale, bilanțuri contabile, informații despre autorii și interpreții care au încheiat contracte directe cu AsDAC, copii de pe contractele încheiate cu organizații de gestiune colective din străinătate și de deciziile AGEPI de exemplu - rapoartele trimestriale privind repartitia remunerației, cât și toate informațiile și actele solicitate de AGEPI, ceea ce o dovedește corespondența dintre AGEPI și AsDAC, dar și informația publicată de AGEPI pe site-ul său. La fel, documentul remis AsDAC la 18.11.2016 nu conține vreo mențiune prin care AsDAC ar fi fost atenționată de careva nereguli constatate în activitatea desfășurată de AsDAC în perioada 01.01.2014-31.12.2015 și nici prin care i-ar fi fost acordat un termen rezonabil pentru înlăturarea eventualelor nereguli, dacă ar fi fost constatate, dimpotrivă, în documentul în discuție, contrar prevederilor legale sus-menționate, se face referire la un act intern al AGEPI - Instrucțiunea nr.169 din 22.08.2016 privind controlul activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe, aprobată prin ordinul nr.169 din 22.08.2016 - indicându-se "orice acte prezentate după perioada fixată pentru control nu vor fi luate în considerare", or, prevederea sus-citată din respectiva instrucțiune este vădit contrară alin. (5) al art. 48 al Legii nr.139/02.07.2010 care, statuează expres că AGEPI este obligată să indice în actul de control care sunt neregulile constatate în activitatea organizației de gestiune și să-i acorde un termen rezonabil pentru a aduce activitatea sa în concordanță cu legislația în vigoare. La fel, cele sus-menționate, atestă o vădită încălcare de către AGEPI și a alin. (5) al aceluiași art.51 al Legii sus-menționate care, de asemenea, conține o normă expresă și anume că suspendarea activității unui OGC poate fi dispusă doar printr-o hotărâre a instanțelor de judecată emisă la cererea Ministerului Justiției ca urmare a sesizării în acest sens a AGEPI și, prin urmare rezultă că decizia contestată a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite. Or, însuși AGEPI confirmă acest lucru privind încălcarea de către AGEPI a normelor legale sus-citate și anume prin însuși faptul inițierii proiectului de lege de modificare a legii sus-menționate în sensul solicitării, prin inițierea respectivului proiect de lege, de a i se atribui AGEPI dreptul de a și revoca nemijlocit deciziile de avizare a OGC. Totodată, ies în evidență următoarele circumstanțe de fapt precum indicarea datelor vădit eronate și anume: în aliniatul patru și cinci al preambulului deciziei nr.14/3240/22.11.2016 se menționează că aceasta s-ar întemeia pe faptul că AsDAC nu a prezentat acte la control și precum că nu ar avea capacitate de a gestiona drepturile care i-au fost încredințate în gestiune, că n-ar dispune de personal și mijloace tehnice. Or, AsDAC, de fapt, dispune de personal și de mijloace tehnice, respectiv dispune de capacitate de a gestiona drepturile care i-au fost încredințate în gestiune, astfel că despre aceasta și despre disponibilitatea sa de a pune la dispoziția AGEPI actele solicitate la control a informat AGEPI-ul de nenumărate ori, consemnând acest lucru în procesul-verbal din 20.09.2016 și scrisorile sale adresate AGEPI, inclusiv din 21.11.2016 prin care i-a remis AGEPI liste ale angajaților și mijloacelor tehnice de care dispune. AsDAC a informat AGEPI despre faptul că sursele de care dispune sunt necesare pentru asigurarea activității curente de gestiune, respectiv - că nu le poate cheltui pentru asigurarea AGEPI-ului cu copii de pe acte din moment ce este nejustificată cerința de a prezenta copii de pe actele care sunt într-un volum foarte mare (precum contractele de licență) mai ales în situația în care aceasta le poate verifica la fața locului și efectua consemnările corespunzătoare. În acest context, menționează că, AsDAC a solicitat doar ca reprezentantul însărcinat de AGEPI să coordoneze prezența la sediul AsDAC a angajaților AGEPI cu cei ai AsDAC, inclusiv din considerentul că unii din cei ai AsDAC lucrează prin cumul sau cu regim redus de muncă la domiciliu. Mai mult, deoarece Comisia AGEPI s-a întrunit la sediul AsDAC doar o singură dată și anume în data de 20.09.2016, când a fost perfectat procesul-verbal sus-menționat și în cadrul căreia directorul general al AsDAC le-a comunicat cele sus-menționate - de altfel, s-a întrunit doar în componența a 4 membri, astfel că este de neașteptat semnarea documentului remis AsDAC la 18.11.2016 de 10 persoane în loc de 4 - acesta din urmă, directorul AsDAC, logic, a concluzionat că cele invocate fuseseră acceptate de Comisia AGEPI ca fiind

obiective. AsDAC întotdeauna a demonstrat ca fiind un OGC de bună-credință și, până la suspendarea activității sale dispusă din câte cunoaște AGEPI, la demersurile nejustificate ale organizațiilor concurente, niciodată nu s-a eschivat de la efectuarea cărorva controale ale AGEPI. Mai mult, disponibilitatea AsDAC de a asigura transparența activității sale, respectiv - de a oferi documentația sa la control nu numai AGEPI, dar și organizațiilor concurente, desigur că în condiții de reciprocitate, o demonstrează cel puțin corespondența între AsDAC și AGEPI-ANCO-ORDA-ANPCI din februarie-martie 2016, inclusiv proiectele de acorduri adiționale inițiate de AsDAC cu scopul de a fi fost asigurată aducerea clarității în ce privește activitățile desfășurate de toate OGC. Nu în ultimul rând, dovezi incontestabile a faptului că AsDAC întotdeauna a fost unica organizație de gestiune colectivă cu capacitate deplină de a gestiona drepturi patrimoniale, inclusiv ale titularilor care nu sunt membri ai niciunui OGC din RM sunt: rapoartele anuale privind activitatea AsDAC și actele de control ale Comisiei AsDAC de cenzori, inclusiv privind perioada care trebuia să fie supusă controlului, actele de control ale AGEPI și, mai ales, rapoartele trimestriale ale AsDAC privind distribuirea remunerației - rapoarte prevăzute de deciziile AGEPI, care au fost perfectate de-a lungul anilor doar de către AsDAC și de nici o altă organizație de gestiune colectivă din Republica Moldova. Or, asemenea rapoarte nu se regăsesc până în prezent nici pe site-ul AGEPI și nici pe cele ale organizațiilor concurente - în timp ce ANCO nu are nici măcar un site, dar a fost avizată de AGEPI, prin decizia nr.10/3269 cu gestiunea drepturilor care cad sub incidența licențelor extinse și obligatorii. Pe site-ul AGEPI nu se regăsesc până în prezent, nici actele AGEPI de control a activității desfășurate în anii 2014-2015 de OGC-urile ORDA și ANCO, astfel că, în colaborare cu actul și decizia emise de AGEPI cu atâta grabă în privința AsDAC, par mai mult a acte de răfuială cu AsDAC și de susținere vădită a organizațiilor menționate în încercările asidue și parțial reușite ale acestora de a bloca activitatea AsDAC pentru a face loc creaturii acestora - CLAD - care, cu aprobarea AGEPI, inclusiv cu publicitatea pe care i-o asigură pe site-ul său, acumulează pe conturile sale remunerație contrar alin. (5) al art. 48 al Legii nr.139 din 02.07.2010.

Se reține că odată cu înaintarea cererii de chemare în judecată reclamantul a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin suspendarea executării deciziei nr.14/3240 din 22.11.2016 privind abrogarea Deciziei nr.3/1566 din 20.09.2013 în partea ce ține de avizarea Asociației Drepturi de Autor și Conexa (AsDAC) pînă la examinarea în fond a acțiunii.

Studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, judecătorul consideră cererea de asigurare a acțiunii ca neîntemeiată și care urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 174 CPC la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

Conform art.21 alin.1, 2 din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, suspendarea executării actului administrativ contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de contencios administrativ concomitent cu înaintarea acțiunii. În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ și din oficiu.

Conform pct.pct.50, 53-63 din Hotărîrea Curții Constituționale nr.6 din 06.02.2001, în vederea asigurării unui proces echitabil, art.21 din Legea contenciosului administrativ acordă persoanei, concomitent cu înaintarea acțiunii, posibilitatea de a solicita instanței de contencios administrativ suspendarea executării actului administrativ contestat, care constituie o formă a asigurării acțiunii, instituție procesuală care prevede un șir de măsuri ce garantează posibilitatea realizării pretențiilor în cazul satisfacerii acțiunii, contribuie real la executarea ulterioară a hotărîrii judecătorești adoptate și constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces.

Potrivit art.177 alin.1 CPC în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Subsecvent, se mai reține că, potrivit Recomandării CE nr.(89)8 din 13.09.1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Totodată, potrivit respectivei Recomandări, măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, în conformitate cu competențele Curții și că măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Judecătorul reține că, scopul asigurării acțiunii trebuie să fie invocat și justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare. Art.174 CPC enunță o singură motivație de a cere asigurarea acțiunii civile - în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești sau în scopul prevenirii unei pagube iminente.

Prin urmare, examinînd cererea de asigurare a acțiunii, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul și temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la circumstanțele care impun aplicarea măsurii de asigurare. Concomitent, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant.

Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

În acest sens, judecătorul reține că, prin prisma art.174 CPC, participanții la proces, înaintînd instanței cerințe cu privire la aplicarea unor măsuri de asigurare a acțiunii, urmează să demonstreze prin circumstanțe reale, prin probe pertinente și concludente, faptul că în caz de neaplicare a acestor măsuri, vor fi create dificultăți sau va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești respective. În același timp, în motivarea concluziilor sale privind admiterea sau respingerea cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, judecătorul urmează să dea apreciere temeiurilor și probelor invocate.

Judecătorul constată că reclamantul AsDAC solicită aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin suspendarea executării deciziei nr.14/3240 din 22.11.2016 privind abrogarea Deciziei nr.3/1566 din 20.09.2013 în partea ce ține de avizarea Asociației Drepturi de Autor și Conexe (AsDAC) pînă la examinarea în fond a acțiunii.

La caz se reține că prin admiterea cererii de asigurare a acțiunii instanța de judecată s-ar expune pe chestiuni ce țin de fondul cauzei, or, prin suspendarea executării Deciziei contestate, reclamantul practic și-ar relua activitatea obișnuită.

Subsecvent judecătorul conchide că simpla invocare a cererii de asigurare a acțiunii, fără a invoca careva argumente în susținerea acesteia nu constituie un temei plauzibil întru admiterea cererii de asigurare a acțiunii, considerent suplimentar din care pretenția privind asigurarea acțiunii urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

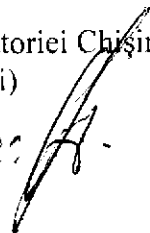
În conformitate cu art. art. 177 - 178, art.181 alin.1, art. art.269 - 270 CPC, judecătorul,

D i s p u n e:

Se respinge cererea Asociației Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova de asigurare a acțiunii.

Încheierea cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Judecătorul Judecătoriei Chișinău
(sediul Rîșcani)

copie: A.

Vitalii Ciumac